

പ്രശ്നാളി സന്ദേശം ഫോല്പ്‌കാസ്റ്റ്

പ്രധാനി അനിൽകുമാരിൻ്റെ ചോദ്യാത്മരവേള - ശ്രീയാഴ്ച തോറും

Q&A 298

എങ്ങനെ ഒരു വ്യത്യസ്തനായ ഭൂത്യനും യജമാനനുമാവാം?

HOW TO BE A SERVANT AND A MASTER OF A DIFFERENT KIND?

ഓം ശ്രീ സായിരം.

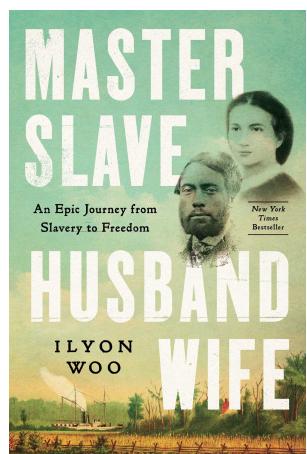
പ്രശ്നാളി സന്ദേശം ചോദ്യാത്മരവേള നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

Q. 298:

ഈ ഉപാവ്യാനത്തിൽ വളരെ രസകരമായ ഒരു ചോദ്യമാണ് നാം കൈകകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. ചോദ്യം ഇതാണ്: “എങ്ങനെ ഒരു വ്യത്യസ്തനായ ഭൂത്യനും യജമാനനുമാവാം?” എൻ ആവർത്തിക്കെട്ട്, “ഒരു വ്യത്യസ്തനായ ഭൂത്യനും യജമാനനുമാവുന്നത് എങ്ങനെ?” ചോദ്യം ഇതാണ്. ഒരു പരിധി വരെ നമുക്ക് ഈ ചോദ്യം ചർച്ച ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കാം.

ഈ ചോദ്യത്തിന് നമുക്ക് വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിൽ മറുപടി നൽകാനാവും, അതിതാണ്: ഒന്നിൻ്റെയും നിയന്ത്രകൻ ആയി “തൈരാതിരിക്കുക, എന്നുകൊണ്ടുനാൽ നിങ്ങൾ ഒരു കൺഡോളുൾ ആവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ, നിങ്ങൾ സംഘർഷത്തിലാവും. ഒരുവൻ യജമാനനാകുന്നു എങ്കിൽ, മറ്റേതെങ്കിലും ഒരുവൻ അടിമയായേ തീരു, അടിമയാക്കപ്പെട്ടവൻ നിങ്ങളോട് പ്രതികാരം ചെയ്യും. അവൻ്റെ സ്വാത്രത്യും എടുത്തു മാറ്റപ്പെട്ടതിനാൽ അവൻ പകരം വീടും. ഇതാണ് നമ്മൾ സാധാരണയായി കാണുന്നത്, ഒരു ഭൂത്യൻ തന്റെ മാസ്തിഹാക്ക പകരം വീടാണ് എല്ലായ്പോഴും തയ്യാറാവുന്നതിന്റെ രഹസ്യം ഇതാണ്.

കൂടാതെ, യജമാനമാരാവുന്നതുവഴി ഭർത്താക്കന്മാർ എത്ര മാത്രം കൂഴപ്പുത്തിലാണെന്ന് സങ്കൽപ്പിക്കുക പ്രയാസമാണ്. എന്നുകൊണ്ട്? എന്നുകൊണ്ടുനാൽ, നിങ്ങൾ എത്ര സ്വത്രീയുടെ മാസ്തിഹാക്ക മാറ്റുവായിരിക്കുന്നുവോ അവർ, ആരാൻ ശരിക്കു മുള്ള മാസ്തിഹാന്ന് നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ദിവസം മുഴു

വനും വഴികൾ കണ്ണെടുത്തിരുന്നു! ആരാൺ ശരിക്കുമുള്ള മാസ്റ്റർ എന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിനായി ഭാര്യമാർ സദാ തിരക്കിലായിരിക്കും!

കത്തിൽ അവൾ ‘എൻ്റെ സ്വാമി’ (എന്നു വച്ചാൽ ‘എൻ്റെ യജമാനൻ’) എന്നും, ‘അങ്ങയുടെ ഭാസി’ (എന്നു വച്ചാൽ ‘അങ്ങയുടെ ഭൂത്യ്’) എന്നുമൊക്കെ എഴുതിയേക്കും, അത് വേറേ കാര്യം. പക്ഷേ അവൾ എല്ലായ്പോഴും അവളാണ് വീടിലെ യജമാനത്തി എന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും!

സമരവും സംഘർഷവുമൊക്കെ അനിവാര്യമാണ്, എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ എവിടെയാണോ ഉടമസ്ഥതയും നിയന്ത്രണവും(ownership and control) ഉള്ളത്, അവിടെ സംഘർഷം ഉണ്ടായെ തീരു. ഉടമസ്ഥതയെന്നത് സംഘർഷത്തിന്റെ ആരംഭമാകുന്നു. ഭർത്താക്ക മാർ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിന്റെയും നിയന്ത്രണത്തിന്റെയും സിംഹാസനത്തിൽനിന്നും താഴെയിരിക്കുന്നതുവരെ, അവർക്കും അവരുടെ ഭാര്യമാർക്കുമിടയിൽ ഒരു സഹപ്രദായം സാധ്യമാവില്ല. അതിനാൽ, ആധിപത്യ(mastery)മെന്നത് വ്യത്യസ്ത ഗുണമുള്ള താവണം.

pixabay.com - 62453300

ഈ ചോദ്യം അതെപൂറിയാണ്- ആധിപത്യമെന്നത് വേറിട്ട് സവിശേഷതയുള്ളതാവണം. ഈ ആധിപത്യം സ്വാർത്ഥപരമോ അഹംഭാവപരമോ ആയിക്കുടാ. ഉദാഹരണ

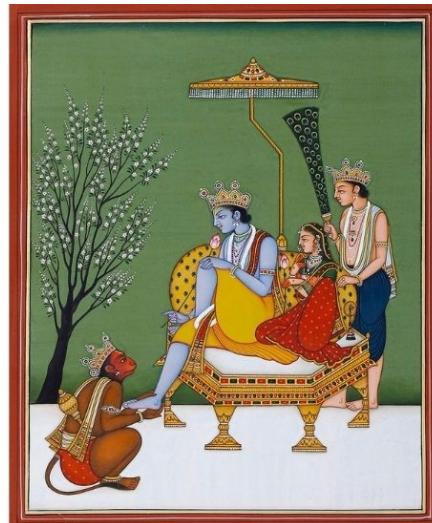
ത്തിന്, ഈശ്വരൻ ഓടിക്കൽ പോലും നിങ്ങളുടെ അടുത്തു വന്ന് ഈപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടില്ല, “ഈ സകലരുടെയും മാസ്റ്ററിന്റെ കുന്നും, താൻ എല്ലാത്തിന്റെയും യജമാനനാകുന്നു.’ ഈ പ്രസ്താവന, ഈ അവകാശവാദം, നിങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നാണ് വരുന്നത്: അതെ, അവിടുന്ന് മാസ്റ്ററിന്റെ അത് പക്ഷേ ഈശ്വരൻ്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് വരില്ല.

ഈശ്വരൻ്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ധാതൊരു യജമാനത്താവകാശവാദവും(claim of mastership) വരുന്നില്ല. അതിനാൽ ഈശ്വരൻ ശാന്തനാകുന്നു. മരിച്ചായിരുന്നെങ്കിൽ, ഈശ്വരൻ്റെ അവസ്ഥ ഒരു രാഷ്ട്രീയക്കാരന്റെതിലും മോശമായേനേ. ഈ സകല ചരാചരപ്രവാഹത്തിന്റെയും മാസ്റ്റർ താനാബന്ന് അവിടുന്ന് അവകാശവാദം ഉന്നയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ സമസ്ത ചരാചരപ്രവാഹവും അവിടുന്നിനെ ശരിയാക്കിയേനേ, എനിക്ക് അവരുടെ

ചിന്തയുടെ രൂചി അറിയിച്ചേനേ! “അപ്പോൾ താകൾ കരുതുന്നത്, താങ്കളാണ് മാസ്തുൾ എന്നാണോ?” ഈതാവും അവരുടെ ചോദ്യം.

ഈശ്വരൻ യാതൊരു പ്രഖ്യാപനവും, യാതൊരു യജമാനത്വാവകാശവാദവും നടത്തുന്നില്ല. ദയവായി ഈ വസ്തുത ശ്രദ്ധിക്കുക! അതുകൊണ്ടാണ്, ആരേകിലും ഈശ്വരനുന്നേരെ ‘താകൾ ശരിക്കും ഈം’ എന്ന് ഒച്ചയെടുത്താൽ, അവിടുന്നിൽനിന്ന് ഒരു പ്രതികരണവും ഉണ്ടാവാത്തത്. എന്തുകൊണ്ട്? എന്തുകൊണ്ടെന്നുാൽ, അതെയും പ്രതികരിക്കുന്നതുപോലും ഒരു യജമാനത്വാവകാശവാദമാകും. അതുകൊണ്ട്, ഈശ്വരൻ നിശ്ചിഡ്വിദനാകുന്നു, മറുപടി നൽകാതെ.

സന്തം ഈഷ്ടത്തിന് ഈശ്വരൻ്റെ ഭാസരാകുന്നവർക്ക് മാത്രമാണ് അവിടുതെത്ത അധിശ്വരം അനുഭവിക്കാനാവുക. ഈ സ്വയം പ്രഖ്യാപിത ഭാസത്വം തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒന്നാണ്. സാധാരണ ഗതിയിൽ, ഭാസമാരാക്കപ്പെട്ടുകയാണ്. സ്വയം പ്രഖ്യാപിതമല്ല അത്. ലോകത്താരും തന്നെ സേച്ഛ യാൽ മറ്റാരുവരെന്ന് അടിമയാവില്ല. ഭാസമാർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുനോൾ, മറ്റാരേകിലുമാണ് പറയുക അവനാണ് മാസ്തുൾനീന്. അപ്പോൾ സംഘർഷം സ്വാഭാവിക പരിഞ്ഞപ്പെല്ലമാവും.

എന്നാൽ, സ്വമേധയാ ഈശ്വരനെ സേവിക്കുന്ന

വൻ, ഓരിക്കലും യജമാനത്വം അവകാശപ്പെടാത്തവരെ ഭാസനായിത്തീരുന്നു. മരിച്ചാണകിൽ, സംഘർഷമാവും സ്വാഭാവിക പരിഞ്ഞപ്പെലാം. ദയവായി ഈ ആശയത്തെ കുറിച്ച് വ്യക്തത വരണ്ണം. ഞാൻ ആവർത്തിക്കുടു, സേച്ഛയാ ഈശ്വരനെ സേവിക്കുന്നവൻ, ഓരിക്കലും യജമാനത്വം അവകാശപ്പെടാത്ത ഈശ്വരൻ്റെ ഭാസനായിത്തീരുന്നു. മറ്റു രീതിയിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, സ്വാമി ഓരിക്കലും യജമാനത്വം അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. നമ്മൾ ഈ ഭാസത്വം(serant-hood) സ്വീകരിച്ചതാണ്. ഈത് നമ്മൾതന്നെ വരിച്ചതാണ്.

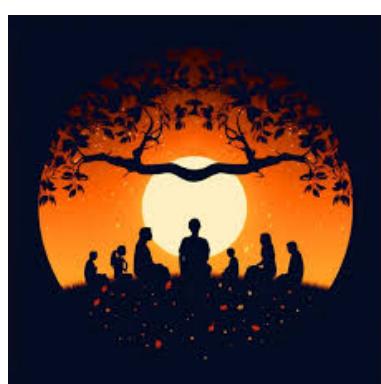
ഒരു ഭാസനായിരിക്കാൻ സ്വയം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്, രണ്ടു കാരണങ്ങളാൽ വളരെക്കുറച്ചുക്കരമാണ്. ഒന്ന്, ഒരുവൻ സ്വമേധയാ, സേച്ഛയാ ഈശ്വരഭാസനായിത്തീരു

സോൾ, അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ അവൻ ഇഷ്യരെനെ സ്വന്തം മാസ്തിക്കുക മാത്രമല്ല, അവൻ അവൻ്റെനെ മാസ്തികയുമാണ്. ഈത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. കാരണം, നിങ്ങളുടെതന്നെ സേച്ചുയുടെ ഭാസനാവുക എന്നത് ഏറ്റവും മഹത്തായ ആധിപത്യമാകുന്നു. ഏറ്റവും വലിയ ശക്തിയുടെ തെളിവാണത്.

മനസ്സിന് ഭാസനാവാൻ ഒരിക്കലും സമ്മതമല്ല. ഒരിക്കലുമില്ല! ഒരുവൻ്റെ ആത്മാവ് പതിപ്പോവും. ഓരോ കോശവും ഓരോ തന്ത്വവും, ഒരു ഭാസനാവുന്നത് നിരസിക്കും. പക്ഷേ, ഇഷ്യരൻ അവിടുത്തെ ഭാസനാവാൻ നിങ്ങളോട് ഒരിക്കലും ആവശ്യപ്പെട്ടി ല്ലേനാലും, അവിടുന്ന് ഒരിക്കലും നിങ്ങളെ കണ്ടുമുട്ടിയി ല്ലേനാലും, അവിടുന്ന് സ്വന്തം അധീശത്വം ഒരിക്കലും പ്രവൃംപിച്ചിട്ടില്ലെനാലും, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സേച്ചുയാൽ പ്രേരിതനായി നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ ആ അജ്ഞാതനായവൻ്റെ പാദത്തിൽ ചേർത്ത് ഇപ്രകാരം പറയുന്ന ഒരു സാഹചര്യം വന്നേക്കാം, “ഈ നിമിഷം മുതൽ, എൻ അവിടുത്തെ ഭാസനാകുന്നു, അവിടുന്ന് എൻ്റെ യജമാനനാകുന്നു.”

ഈ മനുഷ്യൻ ഇഷ്യരെനെ സ്വന്തം മാസ്തിക്കുക മാത്രമല്ല, അവൻ അവൻ്റെതന്നെ മാസ്തിക്കുണ്ട് അറിയിക്കുകയുമാണ്! അവൻ അവൻ്റെതന്നെ മനസ്സിന്റെ യജമാനനാകുന്നു. അവൻ ഉണ്ടാകുന്നു, അവൻ്റെ വികാരങ്ങൾ, അവൻ്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾ, അവൻ്റെ അഭിലാഷങ്ങൾ, അവൻ്റെ ആത്മാവ്, അവൻ്റെ അധീശത്വം, ആത്രയ്ക്കു വിപുലമാവും, അവൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ ആരും നിർബന്ധിക്കാതെനെ അവന് ഒരു ഭാസനാവാനും കഴിയും.

സാധാരണയായി, ഒരുവൻ ഭാസനാകുന്നോൾ മറ്റാരെങ്കിലും മാവും അവനെ അപ്രകാരമാക്കിത്തീർക്കുക. ഈ കാര്യത്തിൽ, അവൻ്റെ ആത്മാവ് ഏറെ ദുർബലമാവുന്നു. എന്നാൽ, മറ്റാരുടെയും പ്രേരണയില്ലാതെ ഒരുവൻ ഭാസനാകുന്നോൾ, അവൻ്റെ ആത്മാവ് ശക്തമായിത്തീരുന്നു. എൻ നിങ്ങളെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ അടിമയാക്കുകയാണെങ്കിൽ, എൻ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനെ ദുർബലമാക്കുകയാണ്. സമർപ്പിച്ചു മുലം നിങ്ങൾ ഭാസനാകാമെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നോൾ, നിങ്ങളുടെ ആത്മാവ് നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയാണ്. നേരേമറിച്ച്, ആരും നിർബന്ധിക്കാതെനെ

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സേച്ചുയാ, ഭാസനാകാൻ തയ്യാറാകുന്നോൾ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവ് ബലപ്പെടുന്നു.

എത്ര മഹത്തായ പ്രസ്താവനകളാണിവ! എൻ്റെ സുഹൃത്തുക്കളേ! ഞാനെന്നാണ് പറയാൻ ശ്രമിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ സുചന കിട്ടിയിട്ടുണ്ടാവും. ഒരൊറ്റ വാചകത്തിൽ ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ, സന്താം ഇഷ്ടപ്രകാരം നാം ഭാസ്യരാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നാം അടിമകളാക്കപ്പെടുകൂടാ! ഇല്ല, അങ്ങനെന്നാക്കപ്പെടുകൂടാ! പകരം, നാം ഭാസ്യരാകാൻ തയ്യാറാണ്. നമ്മുടെ സന്താം സ്വതന്ത്ര ഇഷ്വാശക്തി(free-will)യാൽ ഈ ഭാസ്യം നാം സ്വീകരിക്കുന്നു. അതിലാണ് മഹത്തമുള്ളത്.

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെതന്നെ മാസ്തികുന്നു എന്നാണിതിന്റെ വിവക്ഷ. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെതന്നെ വികാരങ്ങളുടെ, ആവേഗങ്ങളുടെ, ഭാവങ്ങളുടെ, നിങ്ങളുടെതന്നെ മനസ്സിന്റെ മാസ്തിക്കുത്തിരുന്നു. ഇനി, ഒരു മാസ്തികുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ വീക്ഷിക്കുന്നോൾ വ്യക്തമാവും, യജമാനത്വം എന്നത് ഓക്കലും ഒരു അവകാശമല്ല(master-ship is never a claim). ഒരു ഗുരുവും ഒന്നും അവകാശപ്പെടില്ല. പകരം, നിങ്ങൾ അവിടുത്തെ സമീപത്തെക്കു ചെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാസനായിരിക്കാനുള്ള നിങ്ങളുടെ സമ്മതം അറിയിക്കുകയാണ്. അതാണ് സഹസ്ര്യം, അതാണ് അതിന്റെ ലാവണ്യം.

ധയോജനിന്റെ എന്നു പേരുള്ള ഒരു മഹത്വ്യക്തിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു കമയുണ്ട്, ഇവിടെ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ അദ്ദേഹത്തിലേക്ക് കഷണിക്കുകയാണ്. ധയോജനിന്റെ ഒരു കാട്ടിൽ ചുറ്റിത്തിരിയുകയായിരുന്നു, ചില ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ പിടികൂടി. സുന്ദരനായ മനുഷ്യനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ശ്രീസിൽനിന്മാണ് അദ്ദേഹം, മഹാവീരനുമായി താരതമ്യം ചെയ്യാവുന്ന ഒരേയൊരു മനുഷ്യനാണദ്ദേഹം എന്തുകൊണ്ടുണ്ടാൽ, അദ്ദേഹവും നശനായാണ് ജീവിച്ചത്, വളരെ സുന്ദരമായ, വളരെ ശക്തമായ, വളരെ പ്രഖ്യാതമായ വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ.

അടിമകളെ വിൽക്കുന്നതിനായി അടിമച്ചുതയിലേക്ക് പോവുകയായിരുന്നു ആ ആളുകൾ, അവരുടെ മനുഷ്യനെ കാട്ടിൽ ഏറ്റക്ക് കണ്ടു. അവർ സ്വയം

പിതിച്ചു, “ഈ മനുഷ്യനെ തൈജർക്ക് എങ്ങനെന്നെങ്കിലും പിടികുടാൻ പറ്റിയാൽ, ഇവനെ ചതയിൽ വിൽക്കാമായിരുന്നു, ഈവന് ധാരാളം പണം കിടുമായിരുന്നു.” പക്ഷേ അവർക്ക് മതിയായ ദൈര്ഘ്യം കിട്ടിയില്ല, കാരണം അവനെ കീഴടക്കാൻ എടു പേരെ ചെന്നാലും നടക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ധയോജനിന് അത്രയ്ക്ക് ബലവാനായിരുന്നു. അതെതു, അദ്ദേഹം വളരെ ശക്തനും ബലവാനും തനിൽത്തനെ വളരെ ഉള്ള വനും ആയിരുന്നു.

അവർ വളരെ അസംസ്ഥരാണെന്നു കണ്ടിട്ട ധയോജനിന് തിരക്കി, “നിങ്ങളെ കണ്ടിട്ട നിങ്ങളെല്ലാവരും എത്രൊക്കും കുഴപ്പത്തിലാണെന്നു തോന്നുന്നല്ലോ. എന്താണത്? ആളുകൾ മിക്കപ്പോഴും എന്തേയടക്കത്തെ അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളുമായി എത്താറുണ്ട്, താനു വരെ സഹായിക്കാറുമുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ എന്നോട് പറയു.”

അവർ പറഞ്ഞു, “ഒരു കുഴപ്പം പിടിച്ച സാഹചര്യമാണ്. അത് നീയുമായി ചർച്ച ചെയ്യാവുന്ന ഒരു വിഷയമല്ല.”

ധയോജനിന് പറഞ്ഞു, “ഒന്നും പേടിക്കാനില്ല. യാതൊരു ഭയവും കൂടാതെ എന്നോട് പറഞ്ഞൊള്ളു.”

അവർ പറഞ്ഞു, “പ്രശ്നം എന്തെന്നു വച്ചാൽ, നിനെ എങ്ങനെന്നു പിടികുടാം എന്ന് തൈജർ തിട്ടപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. നിനെ വിലങ്ങിട്ട് അടിമച്ചതയിലേക്ക് കൊണ്ടു പോയി വിൽക്കണമെന്നുണ്ട് തൈജർക്ക്. നിനക്ക് നല്ല വിലക്കിടുമെന്നാണ് തൈജളുടെ പ്രതീക്ഷ.”

ധയോജനിന് പറഞ്ഞു, “അതൊരു നല്ല ആശയമാണ്. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു തടസ്സവും താൻ കാണുന്നില്ല.”

എന്നിട്ട് ധയോജനിന് എന്നീറ്റു, ആ ആളുകൾ പേടിച്ചുപോയി. അവർ തന്നതാൻ പിതിച്ചു, “ഈ മനുഷ്യൻ അപകടകാരിയാണെന്നു തോന്നുന്നു.”

ധയോജനിന് അവരുടെ സഞ്ചിയെടുത്തു, അതിൽനിന്ന് ചങ്ങല വലിച്ചെടുത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്നെ അരയിൽ കെട്ടി. അതിന്റെ മറ്റൊരും അറ്റം അവരുടെ കൈവശം എൽപ്പിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “അടിമച്ചതയിലേക്കുള്ള പാത എത്രാണ്? നമുക്ക് പോകാം.”

ആളുകൾ ചോദിച്ചു, “നീ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്?”

ധയോജനിന് മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഞാൻ എൻ്റെ തന്നെ മാസ്സറാകുന്നു. എനിക്ക് വേണ മെങ്കിൽ ഒരു അടിമയുമാകാം. ഞാൻ എൻ്റെ തന്നെ മാസ്സറാണ്. ലോകത്ത് മറ്റൊരുക്കും എന്നെ അടിമയാക്കാനാവില്ല. പക്ഷേ എനിക്കു വേണമെങ്കിൽ ഒരു അടിമയുമാകാം, എന്നെ ആർക്കും തടയാനാവില്ല. നിങ്ങൾക്ക് എന്നെ ഇപ്പോൾ തടയാനാവില്ല. നിങ്ങൾക്ക് എന്നെ ചത്രയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയേ മതിയാവു. എന്നെ ചത്രയിൽ വിൽക്കുന്നതിന് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞു.” നോക്കു!

അവർ വളരെ ഭയചകിത്രായി. ആദ്യമായിട്ടാണ് ഒരു അടിമ മുന്നേ നടക്കുന്നത്, ‘മാസ്സർമാർ’ എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടവർ അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അദ്ദേഹം നല്ല ആരോഗ്യമുള്ള മനുഷ്യനായിരുന്നു, അദ്ദേഹം വളരെ വേഗത്തിലാണ് നടന്നത്, അദ്ദേഹത്തിനൊപ്പം മെത്താനായി ഈ ആളുകൾക്ക് വിയർപ്പിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചു ഏതാണ്ട് ഓഫേണ്ടി വന്നു. പലവട്ടം അവർ പറഞ്ഞു, “ധയോജനിന്, ദയവായി സാവധാനം നടക്കു.”

പക്ഷേ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “ഞാൻ എൻ്റെ തന്നെ മാസ്സറാണ്. ഞാൻ മറ്റാരും പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല.”

അവർ മാർക്കറ്റിൽ എത്തി, അവർക്കു ചുറ്റിനും ആൾക്കുടം തടിച്ചുകൂടി. ‘ഞങ്ങൾ ഒരു അടിമയെ വിൽക്കാൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്’ എന്ന് പറയാൻ പോലും ഈ ‘മാസ്സർമാർ’ എന്നറിയപ്പെടുന്നവർക്ക് ദൈരുമ്പുണ്ടായില്ല. പകരം അവർ സ്വയം അടിമകളെപ്പോലെ കാണപ്പെടു. എന്നാണ് നടക്കുന്നതെന്ന് ആളുകൾ അതിശയിക്കുകയായിരുന്നു.

ധയോജനിന് പറഞ്ഞു, “വിഡ്സിക്കളേ! ഇപ്പോൾത്തനെ വിളിച്ചു പറയു! ചതു പിരിയാറായി. നേരം വൈകി!”

ധയോജനിന് അടിമകളെ ലേലം ചെയ്യുന്ന പൂർണ്ണമാമിലേക്ക് കയറി.(ഇക്കാരണത്താലാണ് ഞാൻ ഈ കമ നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്-അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് എന്നെന്ന് നിങ്ങളോട് പറയാൻവേണ്ടി മാത്രം). അദ്ദേഹം അവിടെ നിന്നിട്ട് ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ എല്ലാ അടിമകളും ശ്രദ്ധിക്കുവിൻ! ഈ ചത്രയിൽ വിൽക്കപ്പെടുന്നതിനായി

രു മാറ്റുർ വനിതിക്കുന്നു. ചന്തയിൽ വിൽക്കപ്പെടുന്നതിനായി മാറ്റുർ വനിതിക്കുന്നു.”

ഈ യജമാനത്തിന് തീർത്തും വ്യത്യസ്തമായ ഭോധത്തിന്റെ മാന(dimension of consciousness)മാണുള്ളത്. സ്വന്തം സ്വത്രേതചുയാൽ ഇഷ്ടരൻ്റെ കാൽക്കൽ അടിമയായിത്തീരുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ്റെ യജമാനത്തും അളക്കുക വളരെ പ്രയാസമാണ്. പക്ഷേ ഇഷ്ടരൻ എല്ലാത്തിന്റെയും മാറ്റുറും ശാന്തിസ്വരൂപനുമാണ്. അതിന്റെ യജമാനത്തിനേൽ സംഘർഷമില്ല, എന്തുകൊണ്ടുനാൽ അതിൽ അവകാശവാദമൊന്നും ഇല്ല. മറ്റ് വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, യജമാനത്താം(mastery)ഒരു അവകാശവാദമല്ല. അത് അവകാശവാദമല്ലാത്തപ്പോൾ, ഒരുവൻ എല്ലാത്തിന്റെയും യജമാനൻ ആകുന്നു. ദാസത്വമെന്നത്, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം സ്വത്രേചു വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ട്, നിങ്ങളിൽത്തനെ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നതാണ്.

“എങ്ങനെ ഒരു വ്യത്യസ്തനായ ഭൂത്യനും യജമാനനുമാവാം?” എന ചോദ്യത്തിന് പ്രതികരണമായി എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് ഇതാണ്.

നിങ്ങൾക്ക് വളരെ നല്ലി.

പ്രഹ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്
(പരിഭാഷ: എം.എൽ. വിനോദകുമാർ)